



جمهوری اسلامی ایران



بسم الله الرحمن الرحيم

بجایی

شماره ۴۴۵۷

تاریخ ۱۳۶۰/۵/۲۹

پیوست ۱۰۰

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف بنامه شماره ۹۵۷-ق طرح قانون اراضی شهری مصوب مجلس شورای اسلامی در جلسات متعدد شورای نگهبان مطرح و بررسی شد نتیجه بررسی مشروح ذیرو اعلام میشود.

قسمتی از ماده ۷ و ۸ و تبصره های آنها و ماده ۱۰ که با اراضی بافر و دائز ارتباط دارد مغایر با آیه کریمه "لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مِّمَّا نَحْنُ بَلَّغْنَا إِلَيْكُمْ إِنْ تَكُونْ تِجَارَةً مِّنْ تِرَاقٍ" و حدیث شریف معروف لایحل مال امری مسلم الا عن طیب نفسه و قاعده مسلم الناس مسلطون علی اموال میباشد و به اکثریت آراء فقهاء و داشد.

تبصره ۲ ماده ۹ نیز بمحض الوقوف علی حسب مایوقها - اهلها تائید نگردید. در ماده ۱۱ با توجه به اینکه ظاهر آن قاطع بودن تشخیص کمیسیون در موارد اختلاف دولت با افراد است وظیفه مقامات صالح قضائی و معاشر مواذین شرعی و قانون اساسی است. در تبصره ماده ۴ جمله (ملکیت دولت) به (اختیار دولت) اصلاح کردد و آخرين تذکر در مورر ماده



جمهوری اسلامی ایران

شورای
شهرستان

بختیاری

شماره

تاریخ

- ۲ پیوست

۱۳ اینستکه چنانکه قبل از مشابه آن در قانون مسکن —

اظهار نظر شد انتطاق آن با موادیں شرعی به آثاریت فقها
نویسید سایر مواد به اکثریت آراء تائید شدند.

دبیر شورای نگهبان

لطف الله صافی

مدیر امور اسناد